

Foaia Diecezană

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

<p>Prețul abonamentului:</p> <p>Pe un an 240 Lei Pe jumătate de an 120 Lei Pe un pătrar de an 60 Lei Un număr 5 Lei Pentru străinătate pe un an 300 Lei</p>	<p>APARE DUMINECA</p> <p>Manuscrisele nu se înapolază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”, iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrației „Tipografia și Librăria Diecezană” în Caransebeș.</p>	<p>Prețul inserțiunilor:</p> <p>Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei</p>
--	---	--

Paștile în Rusia.

Noaptea sfinteii învieri, în care creștinătatea — cuprinsă de misticul fior al sculării Domnului din mormânt — face strajă bucuriei universale, până în timpul din urmă a fost mereu plină și de huiduile Rușilor roșii; posturile de radiofonie din Moscova, cu o diabolică înversurare își trimiteau în toate părțile lumii săgețile otrăvitoare la adresa pioșilor închinători ai Mormântului și ai Invierii Domnului. Cei cari credeau în tăria unor formule de viață omenești, nu puteau crede, și nici pe alții nu lăsau să creadă, în triumful vieții asupra morții, pecete de totdeauna a supremației spirituale.

Nu știu dacă și anul acesta oficialitatea rusă a patronat aceeași turie de până acum, sau convinsă de inutilitatea sforțărilor sale a adoptat nota unei resemnări. Am aflat însă din ziare că în noaptea Invierii bisericile din Moscova au fost tixite de sute de mii de credincioși, veniți să se închine în fața Răscumpărătorului. „Singulară ocolirea cu sfântul Aier” — se spune — a fost oprită. Reiese dar că slujba Invierii a fost permisă, și odată barierele deschise, mulțimea credincioșilor a năvălit cu sutele de mii să verse lacrimi de bucurie la locul simbolicului mormânt al Domnului, din bisericile Moscovei.

Comentând această diametrală schimbare de atitudine a conducătorilor Rusiei comuniste, ziarele spun că ea s'ar datora lui Stalin — actualul ei dictator — care, fiu de țaran rus, înțelege că regimul care vrea să se situeze în afara cadrelor sufletești ale poporului este amenințat serios. A înțeles poate cu instinctul pornit spre însănătoșare al fiului de țaran, rătăcit, cu un substrat adânc religios, sau poate a înțeles din „rațiune de Stat” cum s'ar zice. Nu ne privește un moment motivul pentru care actualii conducători ai Rusiei par să fie toleranți

cu sentimentul religios al poporului ca și cu manifestările în exterior ale religiozității sale. Alțceva, mare de tot, se deslușește din toate acestea

Poporul rus, profund religios, niciodată n'a fost dușman al Dumnezeuului său. Sub teroarea celor mai drastice măsuri de exterminare, Rușii n'au încetat să se închine la icoana lui Hristos, așezată până și în colibele cele mai sărace, unde o străjuia o candelă sau un opaiț. Măsurile de exterminare, arderea bisericilor, uciderea preoților, nu au fost acte conștiente, ale poporului rus, prin cari el să fie declarat războiu Domnului Hristos. Ci, dacă ele au fost, și încă duse la extrem, au fost pentru complicitatea dintre conducerea decadentă a bisericii și cea a statului țarist; au fost din cauza instigatorilor străini cari au speculat exaltarea bestialității omenești în vreme de cumplită criză morală. Rusul a lovit și a distrus tot ce i-a stat în cale, căci totul îi amintea seculara lui opresiune. Hristos nu i-a fost opresor, pe Hristos nici l-au dușmănit, ci au dușmănit pe cei cari în numele Lui făceau toate tărădelegile. Iată pentru ce astăzi, după potolirea tuturor pasiunilor, după ce lumea reintră încetul cu încetul pe făgașul vieții normale, Rușii se proștern în fața lui Hristos cu sutele de mii, cerșind îndurarea Lui.

Faptul că dictatorul Stalin a lăsat poporul să reintre în biserici este sigur un act de cumițenie politică și socială. Dar imbulzeala poporului în biserici la sărbătoarea Invierii Domnului, e mai mult decât o dovadă de cumițenie. Este dovada bunului simț omeneșc, ce biruc obstacolele cele mai mari și este mai ales puterea lui Dumnezeu care covârșește toate forțele omenești.

Firește „bezbojnicii” nu vor ezita să ceară să se ia măsuri împotriva închinătorilor lui Hristos, doctrinarii comuniști — dacă vor mai fi — vor țipa la fel. Dar strigătul cucuvalilor nu mai sperie pe nimeni nici în Rusia sovietică. Noptile urâte au trecut, Hristos a înviat și acolo.

Constantin cel Mare și triumful Creștinismului.

De: Prof. Constantin Rudneanu.

Imperiul roman în sec. al II și al III-lea a trecut prin mari prefaceri, prefaceri de ordin politic, social, economic și religios. Dioclețian a simțit puterea de disoluție și de aceea a recurs la *tetrarhie*, el s'a îndepărtat tot mai mult de Roma, până ce în secolul al IV-lea acest proces lent continuă să fie îndeplinit, când Constantin cel Mare mută definitiv capitala la Constantinopol. Roma devine și pe mai departe capitala lumii păgâne, iar Constantinopolul a lumii creștine. Toate vechile instituțiuni au fost transportate în noua capitală, reședința *imperatorului*, a vechilor senatori, a funcționarilor și a marilor demnitari ai curții imperiale. Constantinopolul „*noua Romă*” rivaliza întru toate cu capitala cea veche. Centrul de graitate se mutase în *Orient*¹⁾.

Și *Orientul* corespundea de minune planurilor țesute de Constantin, reședința nouă a fost fondată și din cauza pericolelor barbare, cari amenințau mereu imperiul bizantin, Constantinopolul, era cetatea rezistenței, avca o situație geografică deosebit de importantă, fiindcă aci se întretăiau cele 2 lumi, orientală și europeană. Ea mai purta și pecetea helenismului din care s'a născut caracterul creștin al noii capitale, care simboliza și aspirațiunile și tendințele lumii orientale cu supremele bunuri ale idealismului²⁾.

Constantin cel Mare fiul lui Constantin Chlor, era fiul unei *servitoare* din *Niș* cu numele *Elena*, soldat viguros, care în oficiile sale militare nu cruța nici o persoană. avea o disciplină de fier și o cultură mediocră³⁾.

Reformele lui Constantin cel Mare au lăsat urme adânci și în istoria bisericii creștine.

Edictul dela Milan (313) textul acesta păstrat de *Lactanțiu* pune capăt prigonirilor dezlănțuite de Dioclețian. *Constantin* și *Luciniu* pune capăt unor stări anarhice în materie religioasă, *proclamă libertatea cultului*, lăsând „**creștinilor libertatea**, și *fiecărui credincios să-și aleagă religia pe care o voește*”...

Constantin vede adâncă necesitate de a da această reformă deplin satisfăcătoare pentru creștini, orientarea nouă politică a lui Constantin în materie religioasă izvorăște din forța creatoare și puternică a creștinismului, care a zgudu

adânc imperiul, ea va deveni călăuzitoare și renăscătoarea imperiului⁴⁾.

Edictul acesta dat la Milan, nu-i numai un edict de toleranță, ci de adâncă favorizare a creștinilor, darurile făcute creștinilor restituirea tuturor averilor sechestrare, toate au fost înapoiate. Constantin în lupta avută cu *Galeriu* se baza pe creștini, *Galeriu* recunnaște că creștinismul nu poate fi exterminat. Încă din Apus de când era s'a gândit, că numai creștinismul ar mai putea ridica forța morală a imperiului, de aceea în 323 învită pe toți supușii lui ca să se lasă de superstiția păgână și se îmbrățișeze creștinismul⁵⁾. Binele statului nu putea fi câștigat decât dacă fiecare adoră sincer pe Dumnezeuul creștinilor, care guvernează toate după cum ne spune sf. Ambrozie.

D-l *N. Iorga* vorbind despre creștinism în „*Idei asupra problemelor actuale*” pag. 28 spune, că: „Constantin cel Mare înlătură cu vârful lancei zăgazarile dulcii anarhii. Acuma ești în creștinism tocmai ca și în Imperiu. Oamenii de ordine, păstrătorii autorității pot să între...”

Această alianță făcută de Constantin cu *Biserica*, el și-a destinat rolul de protector, de apărător „păzitor” sau „*episcop comun*” (*Koinos episkopos*) păzitorul ordinii interne, colaboratorul șefilor spirituali. De aci începe și puterea creștinilor sau mai bine zis a *bisericii* să fie mai puternică, să devină luptătoare, în fața ereziilor⁶⁾.

Începe o epocă nouă în viața imperiului roman de Răsărit după Constantin cel Mare. Lupta creștinilor contra ereticilor, organizarea și încreștinarea lumii vechi.

Despre Constantin cel Mare și triumful creștinismului *Guglielmo Ferrero* ne dă un studiu complet, publicat în opera sa „*La ruine du monde antique*”, (*Ruina lumii vechi*).

Cunoașterea marilor prefaceri din lumea antică e necesară, fiindcă numai așa putem cunoaște avântul lumii creștine. *Ferrero* expune în mod concis cauzele profunde ale apariției Creștinismului și a personalității lui Constantin cel Mare.

Iată ce ne spune *G. Ferrero*:

Dioclețian s'a străduit ca să reconstituiască autoritatea imperiului insistând asupra: *diviziunii imperiului, divinitatea imperatorului, și cooptarea*. Sistemul său a fost prea complicat și rafinat, întrecea chiar *monarhiile asiatice* fondate pe principiul dinastic al eredității.

¹⁾ *A. Bouché-Leclercq*: L'intolerance religieuse et la politique Paris, 1924, pp. 314, 329.

²⁾ *Eusebiu Popovici*: Istoria Bis. Universale, partea I-a trad. de A. Mironescu, București, (1926, pag. 11, 13).

³⁾ *A. Bouché-Leclercq*: o. c. pag. 331.

¹⁾ *G. Bloch*: L'Empire romain, 1924, pag. 395.
²⁾ *Ch. Diehl*: Histoire de l'empire byzantin, Paris, 1934, pag. 2.
³⁾ *A. Piganiol*: Esquisse d'histoire romaine, Paris, 1931, pag. 258.

Constantin a fost un tiner om, inteligent, energetic și foarte ambițios, după moartea tatălui său, a fost proclamat de Cesar de soldații săi la *Eboracum*. (28 Iulie 306). Această lovitură de Stat reuși. Senatul nu prea avea nici o autoritate, pretorienii n'aveau nici un rol hotărâtor, iar poporul umbla după spectacole, vechea dorință a trecului atît de agitat.

După cum știm din istorie exista un antagonism viu între cele două lumi: *păgână* și *creștină*. *Maxențiu* și *Maximin Daia* erau partizanii vechiului cult păgân și dușmani ai creștinilor. *Maximin Daia* se ocupa ca să dea o nouă organizare lumii păgâne, întărindu-o și mai mult. Creștinii au profitat de slăbiciunile cari rodeau temelia imperiului.

Decretul dela 311 e un exemplu magnific, care anunța cu pași repezi desvoltarea unui război civil, mai ales după moartea lui *Galerius*.

Maximin a luat *Asia-Mică*, *Syria*, *Egiptul*, *Licinius* luă restul provinciilor orientale până la *Bosfor* și la *Adriatică*. Criza avea să se dezlănțue în Europa și nu în Asia. Deja de doi ani și mai bine *Constantin* care conduse războaie norocoase contra *Francilor*, și *Alamanilor*, privia cu ochii bine ațânțiți înspre Italia. *Maxențiu* se prepară mereu ca să devină învingător, începu să persecute pe creștinii din *Syria*, *Egipt* și din alte provincii. *Constantin* se apropie de *Licinius*, dându-i de soție pe sora sa, *Constanța*, lucrând pentru pregătirea armatei viitoare, pentru războiul cel mai apropiat. Când se crezu destul de bine preparat începu să treacă Alpii la începutul anului 312, trecând muntele *Ceris*, cu 50 mii de oameni, majoritatea legionari aleși, trecând repede peste munți ajunse în valea râului *Po*, înaintând spre metropolă. În armata lui *Constantin* se aflau și o parte dintre **creștini**. *Maxențiu* auzind de armata ce înainta a lui *Constantin* care era mai puternică, voia să dea lupta în câmp deschis. Bătălia a avut loc la *Saxa*, sau *Castra Rubra* în apropiere de actualul *Ponte Milvio*. S'a terminat cu învingerea lui *Constantin*, însuși *Maxențiu* și o mare parte din armata sa au pierit acolo în fluviu înecându-se (25 Oct. 312). După aceea *Constantin* intră glorios în Roma. Pentru această viteză i-se dădu titlul primului *August* și un magnific arc triumfal a fost ornamentat în mod deosebit de frumos.

La 313 *Constantin* și cu *Licinius* s'au întâlnit într'o conferință la *Milan*. Nu știm ce chestiuni vor fi tratat ei acolo. Miserabila tradiție istorică a timpului nu ne-a păstrat nimic.

(Urmează)

Săptămâna.

„În zilele acelea, când s'a înmulțit numărul ucenicilor. . . . Cei doisprezece au adunat mulțimea ucenicilor, și au zis: Nu este potrivit să slujim la mese. . . .”
(Faptele Ap. 6, 1—2).

„Deaceia fraților, alegeți dintre voi șapte bărbați, vorbiți de bine, plini de Duhul Sfânt și înțelepciune, pe cari îi vom pune la slujba aceasta. Iar noi vom stărui necurmat în rugăciune și în propovăduirea Cuvântului”. (Faptele Ap. 6, 3-4).

În ziare nu se mai isprăvește cu congresul profesorilor secundari, ținut la *Timișoara*.

Dealtcum, ori de câte ori se ține un congres al corpului didactic de ori ce grad, ziarele se ocupă cu multă atențiune, de asistență, debateri, aspecte și concluzii. Ce înseamnă acest fapt? Putem da o explicație, foarte simplistă de altcum. Corpul didactic, s'a dovedit un organism ce s'a impus.

Iată un fragment din comentariile ziarelor:... „Putem spune, că profesorii secundari au avut un congres model. Și de aceea avem convingerea, că toate cele cerute de profesori în congresul dela *Timișoara*, vor fi socotite drept imperative care trebuiesc satisfăcute“.....

Noi am avut dureroasele ocaziuni, să constatăm că „cele cerute de corpul didactic sunt imperative ce trebuiesc satisfăcute“.

Privim cu toată dragostea năzuințele corpului didactic, înspre mai bine. Felicităm acest corp de propășire națională, că știe și poate să-și impună cerințele.

Dar ne gândim la noi!?

Ne gândim la noi, cei ce avem o menire atît de importantă, că am rămas, chiar, tocmai în coada tuturor breslelor din *Țară*.

Nu ar fi important — să zicem, cel mai important — dezideratul existenței.

Unde ne este prestigiul??

Unde ne este unitatea de acțiune??

Ce însemnează cuvântul și cerința *Preoției*?

Noi ne bazăm pe porunca *Mântuitorului*:... „Luați Duh sfânt.... mergeți și învățați toate neamurile“.....

Și totuși reprezentăm în afară cea mai impresionant de divizată, ba mai precis, cea mai insignifiantă tagmă.

Să ne oprim o leacă asupra ideilor fundamentale, din cari pleacă însași puterea dascălimii. Ei se bazează pe seria nesfârșită a autorilor moderni, asupra formei viitoare a Statelor și implicit educația tineretului. Cităm dintre cei

mulți pe *Hans Müller et Gidé Charlés*, cari în opul lor: „*Die System im neuzeitlichen Genossenschaftswesen*“ (Stuttgart 1927) preconizează educația viitorului: „*Să formăm Statului modern, făpturi tari fizicește și sufletește, firi hotărâte și curajoase, caractere conștiente și îngăduitoare, văzând drept și limpede: conștiințe incoruptibile, suflete pasionate pentru dreptate, firi aprinse pentru tot ce este bine*“.

Otto v. Neudörfer, în: „*Grundlagen die neuzeitlichen Stätten*“ amplifică ideea fundamentală a lui Müller et Gidé.

De aci pleacă dăscălimă noastră, revendicând drepturi indiscutabile, susținute de toți Miniștri Instrucției, nu numai la noi, ci pretutindeni.

Educația tineretului. Formarea de caractere incoruptibile și iubitoare — mai mult — pasionate de tot ceea ce este bine.

Dacă aceasta îi axa principală pe care se învârte rostul și deci satisfacerea, precum și ecoul mare al dezideratelor dăscălimii, ni se impune o comparație și o întrebare.

Care este rostul Bisericii și implicit al Clerului în viața socială?

Porunca e clară. „Mergeli și învățați toate popoarele....“ iar ca să nu fim stânjenți în a învăța ni s'au orânduit chiar subalterni cari să îndeplinească „pur omenească“ (cum zice *Remadier*). Obligațiunile noastre, nu se limitează la o epocă din viață, la pubertate, ci se extind la „toate popoarele“, la toate vârstele. Noi nu avem datoria, a sta cu tineretul de vorbă, după un program stabilit fix, prin lege omenească, aprobat cu împărțiri de minute pentru 9 luni, cu șase ore de lucru pe zi. La noi, porunca este pentru universalitatea ființelor omenești, în permanență, pentru toate vârstele și toate clipele vieții.

Este perfect adevărat că școala are o înaltă menire. Ea contribuie mult la caracterele necesare vieții publice. Dar iarăși, constatăm, că se află printre profesori și învățători specimene alde Constantinescu-Jasy, Fildermann, Grünberger, cărora prin lege li-s'a încredințat educarea viitorilor cetățeni. Nu se poate imputa corpului dăscălesc, această pecingină. La tot cazul, însă munca noastră este infinit mai vastă, infinit mai grea și complicată.

Astfel fiind situația, se pune întrebarea, astăzi în mod foarte stăruitor.

De ce Clerul Bisericii naționale, este așa vitreg tratat?..... Se poate afirma cu toată hotărârea, că insignifianta noastră exteriorizare, se datorește, faptului că ne-am prea **individualizat**. Cetim cu satisfacție și amărăciune, toate mani-

festările pro și contra noastră. *Cetim și comentăm singuri*. Atât. De o mișcare în masse nici vorbă.

Di *Lucian Bologa*, a întreprins o acheta în lumea românească, în urma căreia a scris cartea: „*Psihologia vieții religioase*“ (Cluj 1930). În vastul chestionar, a primit răspuns dela toate păturile sociale. Astfel răspunde un învățător: Mi-a murit mama, moșul, 2 copii, soția și tata, tot atâtea evenimente dureroase, care în loc de slăbire, au contribuit și mai mult la întărirea credinței mele religioase, la recunoașterea nimiciției noastre pe acest pământ și a Supremului Creator, sprijinul meu în necazuri, în nenorociri și izvorul nesecat în alimentarea puterii necesare *desfășurării muncii mele de om și creștin adevărat*“ (înv. S. D.)

Mărturisirea înv. S. D. — membru al corpului didactic, — este cea mai impresionantă dovadă, că acest corp atât de impetuos în manifestările de breaslă, se alimentează din ceea ce noi propovăduem. Din punct de vedere social — național — prin însăși mărturisirea lor pedagogii timpului nostru sunt „cei șapte bărbați, aleșii meselor“; iar noi cei ce propovăduim neconțin Cuvântul Domnului.

Și totuși rolul celor „șapte bărbați slujitori ai meselor“ este mai impunător.

Să medităm serios!

Pr. Traian Constantin.

Inima iubitoare.

Sfătuell cu creștinul dela sate.

De preotul **Sinesiu Bistreanu**.

(Continuare din No. 14).

Văduva din istorisirea aceasta a săvârșit o mare greșală, căci de-o parte sgârzenia după avere îi învârtoșază inima, și apoi devenise și trufașă; iar pe urma acestor scăderi îi lipsea liniștea sufletească. Că numai cel ce posedă adevărata smerenie și sincer își recunoaște adevărata vrednicie, acela și-a agonisit marea bogăție a păcii sufletești.

Apoi mai având ea la îndemână pe fiica sa, care din pofa de a-și însuși întreaga avere, întărea îndărătnicia mamei sale; iar văduva a greșit mult, căci celce dă crezământ la orice vorbe și se'ncrede în tot natul și nu cercetează și esaminează hotărârea sa, un atare greșește adesea.

Ea, femeia cucerită de patima trufiei, nu se ostenea să alunge duhul rău, ea susținea că feciorul ei e mai rău decât era adevărat, se în-

depărtase mult de desăvârșire; că cei cuminte nu dă crezământ fiecăruia, că omul cuminte judecă și află și partea slabă a semenului său. Tot așa și văduva, de avea minte, de era condusă de porunca iertării, așa cum ne învață biserica noastră, ea trebuia să afle motivul ce îndemna pe fiica sa ca s'o întărească în îndărătnicia sa. Cât era ea de înțeleaptă de n'ar fi pornit orbiș în ideea sa liesă, și și-ar fi iertat și reprimit feciorul, că doară ea era mai vinovată de pricina nenorocirii lui, că la vremea potrivită nu i-a dat creșterea cuvenită.

Ca să nu greșim, fiecare să dăm ascultare cântecului ce se îmbie auzului nostru, când ne chiamă clopotele bisericii, că ne îndeamnă la rugăciune în postul cel mare al sf. Invierii.

E drept că e iarna geroasă și noi — cei mai bătrâni — stăm amorțiți de frig și lotuși să ascultăm la vocea mângâitoare, că ne strigă: să venim la biserică,.....și ne vestește mereu că mult ne iubește Dumnezeu.

Credeți că se potrivește căldura jărăticului pe lângă căldura ce ne-o îmbie strălucirea soarelui? Ce este adâncimea tinui rîu — fie cât de mare — pe lângă adâncimea mării. Tot așa susțin eu că e de neînsemnată și rece iubirea mamei pentru unicul ei fiu, -- pe lângă iubirea lui Dumnezeu;

Și fiecare se va convinge, că oricât am fi de nemulțămitori și neascultători de Dumnezeu, totuși El nu-și întoarce fața sa de către noi.

Să presupunem că unul din noi ar fi mai greșit decât femeia din evanghelie căreia îi ziceau „păcătoasa orașului“, ori mai vinovați ca fâlharii cari împodobeau crucea Mântuitorului, încât ei să apară ca niște îngeri pe lângă el,....și eu totuși susțin cu convingere, că: Dumnezeu îl iubește! Și mult iertătoarea inimă dumnezească e în tot momentul învoită să ne dovedească bunătate și milă, numai noi — se înțelege — să le cerem cu stăruință și cu căință. Cerescul Părinte e atât de bun și de milostiv, că în orice clipă ne așteaptă ca să ne apropiem de El, și ne va îmbrățișa cu mila sa.

Știți pe mama cea iubitoare, care își avea feciorul dus în țară străină, cum ea îl aștepta zi cu zi, cum ieșea din curte, cum se așeza în colțul uliței, privește pe drum la vale și la deal, ba mai aruncă privirea spre colinele satului; ca doară, doară îl va observa venind. Cearsuri întregi stă pironită locului, cu ochii măsurând orizontul și îi se topește inima de dorul lui.

Tot în felul acesta și Dumnezeu ne așteaptă, că El e hotărît a ierta și a uita, fără a aminti cu un cuvânt de dojană.

Vezi, fiul omului, reîntoarce-te acasă!

Satul meu e situat lângă codru și coline înalte îl împrejmuiesc. Și într'o zi de primăvară, după o ploaie îmbinată cu viscole și tunete, am urecat una din acele coline și ajuns sus, m'am odihnit o leacă, privind valea nesfârșită.

Ploaia contenise și încetșor și din îndepărtare se auzia ecoul tunetului; iar satul așezat în vale, cu bisericuța lui, oferia o priveliște plăcută, grădinile din juru-i fiind frumos împodobite cu flori și verdeață. Acoperișurile caselor aburau ca un nor în urma ploaiei; iar pe cer se ivise un curcubeu frumos, încât îl admiram, că deasupra-i se mai răsfăța un alt curcubeu.

Din adâncimea văilor se ridicau pe cer nouri fumegători și în sat pâlcuri de creștini mergeau încetșor spre bisericuța veche, care cu așezămintele ei sfinte și frumoasele și folositoarele obiceiuri a susținut neamul și legea românească. Modest și simplu se înfățișa bătrânul preot, iar privirea sa blândă și vocea-i convingătoare îi făcea impresia aceluia profet ce glăsuia oarecând: „Gătiți calea Domnului, drepte faceți cărările lui! Vâlcelele să se acopere și să se netezească colinele, ce este strâmb să se îndrepte și cele colțuroase să devină drepte; caci toată ființa va vedea mântuirea dumnezeiască“.

Privește numai! ce minunată priveliște a păcii! Oare curcubeul cel falnic n'are înfățișarea de par'că ni-ar chezașui semnul păcii d'asupra acelei gloate numeroase ce împresoară pe moșneagul preot și par'că Stăpânul lumii din înălțimile sale i-ar binecuvânta; iar îngerii încunjurând razele curcubeului ar cădelnița cu cădelnița de aur împrăștiind miresme asupra-le.

E zi din mare post și ne îmbie ziua Invierii; deci iubind pe deaproapele, să iertăm totul pentru înviere!

Var, 1932.

(Sfârșit)

Ș T I R I

Hirotoniri. Prea Sfinșitul episcop a binevoit a săvârși zilele trecute următoarele hirotoniri și anume: diaconul prof. de teologie *Dr. Zeno Munteanu* a fost hirotonit presbiter pentru trebuințele catedralei, profesorul de religie *Aristide Dragomir* întru diacon și candidatul *Gheorghe Pleavă* întru presbiter-capelan pe lângă preotul Ioachim Dabiciu din Forotic.

Pentru unificarea bisericilor române s'a pornit o acțiune care păcat că se isbește de unele prea mari încăpăținări ale uniților. De o parte profesorul Dr. O. Ghibu prin cunoscuta d-sale broșură în Ardeal, de alta profesorul Alexandru Resmeriță din Turnu-Severin

se frământă pentru acest ideal, pentru care și bisericile înalță zilnice rugăciuni. Când uniții nu se vor mai încăpățina să spună că *actul unirii dela 1700 este o solemnă mărturisire de credință*, vom fi făcut întâiul pas sigur pentru reunirea dorită, a bisericilor românești.

Amânare. Ședința de organizare a „Frăției Ortodoxe Române”, cercul Teregova, convocată pe duminică din 3 Mai a. c. din împrejurări neprevăzute se amână pentru o dată care se va anunța ulterior.

Pentru cei ce au adus daruri și au făcut bine, cu ocaziunea Învierii Domnului, sfintei biserici din Sădova-nouă, venim pe această cale a aduce mulțumirile noastre, binecredinciosului creștin Gheorghe Rain, pentru două steaguri lucrate de harnica lui soție Ana și artistic pictate de Dl pictor Băleanu din Caransebeș, în valoare de 5000 Lei, totodată și D-lui acar Luca Dragomir, care conform obiceiului a junghiat mielul cel gras și a cunipărat prescurile, vinul și toate cele obținute pentru sfintele Paști în valoare de 1500 Lei. Pentru aceste daruri pământești, rugăm pe Dumnezeu să-le răsplătească cu belșug din darurile Sale cele cerești. *Preotul și epitropia.*

Donatorii sfintei biserici Plavișevița. Cu inima plină de bucurie și spre cea mai mare mulțumire a mea sufletească, aduc și pe această cale, cele mai călduroase și vii mulțumiri acelor credincioși ortodoxi, cari n'au uitat cuvintele apostolului Pavel, care zice „credința fără fapte, este moartă”, ci mai vărtos le-au dat ascultare și înfăptuire.

Din anul 1932 până în prezent am primit următoarele obiecte prețioase, pentru îndeplinirea serviciilor divine și spre împodobirea sfintei biserici:

1. Dl Dimitrie Grigorescu, fost locțiitor de Prefect de poliție în Lugoj, a donat un Octoih mic, o candelă mare foarte frumoasă de argint vechiu, iar acum mai recent a donat două sfeșnice de argint necesare pe sfântul pristol.

2. D-l Constant Georgescu, fost secretar general la Ministerul de Industrie și Comerț, ni-a donat odăjdii de mătase moale, cu patrulă excepțional de frumos.

3. D-l Athanase Iliescu, a donat un steag.

4. D-l Ilariu Mihail, avocat, fost prefect de Mehedinți a donat o candelă de argint, care s'a așezat la locul cuvenit în sfânta Biserică a filiei Tisovița.

5. D-l Director al P. T. T. general Ioan Pitulescu, a donat un potir de argint și aurit, foarte frumos lucrat.

6. D-na Ana Costescu, a donat un mășai mare, lucrat de mâna sa, pentru acoperirea pristolului.

7. D-l Costică Iliescu, absolvent al școlii de sculptură din Brașov, a sculptat un chivot de o frumusețe rară.

8. D-l Athanase Iliescu, mechanic în localitate, mai donează un sfeșnic masiv, nichelat pentru trei lumini.

9. D-l Ștefan Filipescu și soția sa Sofia, donează un steag lucrat de mâna sa cu fir de mătase de culoarea albastră, foarte frumos.

10. D-l Ministru Franasovici, donează sfintei Biserici de sărbătorile Învierii Domnului nostru Iisus Hristos o cadelnită de argint gravată cu aur, scilpitor de frumoasă. Donează toate luminile necesare la Învierea Domnului, precum și un kg. tămâie și un kg. smirnă.

Atot puternicul Dumnezeu să primească aceste donațiuni între înțelegătorul Său jertfelnic, cel mai presus de Ceruri, trimițându-le darul prea Sfântului Său Duh, prin care să poată învinge toate greutățile acestei vieți lumești și să le dăruiască sănătate și iertarea tuturor greșalelor. *Preot M. Copăcian.*

CONCURSE.

Consiliul parohial având în vedere Ord. Prea On. oficiu protopresbiteral din 3 Februarie 1936 cu Nr. 107 cât și a Venerabilului Consiliu eparhial din 31 Ianuarie 1935 Nr. 672, escrie concurs pentru *parohia a doua din Domașnea*, devenită vacantă prin moartea parohului Vasile Usonescu cu termen de 30 de zile dela prima publicare în Foaia Diecezană.

Emolumente :

1. Una sesiune parohială de 32 jughere aflătoare în natură și folosită de răposatul paroh Vasile Usonescu.
2. Venitele stolare.

Toate dările după venitele împreunate cu această parohie le va solvi parohul ales.

Comuna bisericască neavând casă parohială noul ales să va îngriji singur de locuință.

Concurenții după prealabilă încunoștințare a protopresbiterului tractual se pot înfățișa în vre-o duminică sau sărbătoare, dar nu în ziua de alegere.

Rugărilor de concurs, conform normelor din vigoare să se subștărne Prea On. oficiu protopresbiteral ort. român din Orșova.

Se observă că noul ales are a se conforma drep-turilor ce compete preotesei văduve conf. Reg. art. 26.

Domașnea din ședința Consiliului parohial dela 9 Februarie 1936.

Nicolae Românu m. p.
notar

Simeon Răsvan m. p.
paroh și președinte

Nr. 2438 B ex 1936.

Acest concurs se aprobă și se publică pe lângă următoarele :

- a) La parohiile din Domașnea aparține și filia Canicea.
- b) Birul parohial a fost și rămâne parte integrantă și legală a dotațiunii preotești și se va încassa și plăti preotului prin repartizare pe credincioși.
- c) Taxele stolare sunt și rămân cele uzitate până acum.

Caransebeș, din ședința Consiliului eparhial ținută la 3 Martie 1936.

Episcopul diecezan :

2—3

† **VASILE** m. p.

* * *

Pe baza ordinului Venerabilului Consiliului eparhial Nr. 7925 B ex 1935 ddto 21 Decemvrie 1935, se publică concurs cu termen de 30 zile, socotit dela prima publicare în „Foaia Diecezană”, pentru ocuparea postului de paroh, la *parohia II-a de clasa I, în orașul Logoj*, devenită vacantă prin trecerea protopresbiterului Dr Aurel Mihaescu la parohia I-a.

Emolumente :

1. Sesiunea parohială constătătoare din 32 jugere.
2. Stola și birul parohial uzitat
3. Onorar pentru predici conf. prevederii bugetare.

Recurenții la acest post, având prealabil binecuvântarea arhierască, își vor înainta cererile, însoțite de documentele recerute, Consiliului parohial din Logoj, prin Oficiul protopresbiteral concernat.

Recurenții se vor prezenta, cu prealabilul aviz al Oficiului protopresbiteral, în sfânta biserică din Logoj,

în vre'o duminică sau sârbătoare, nu însă în ziua alegerii, spre a-și arăta dexteritatea în oratorie și în serviciul bisericesc.

Dat din ședința Consiliului parohial ținută la 3 Ianuarie 1936.

Dr Aurel Mihaescu
președinte

Lăiețiu Petru
secretar

În înțelegere cu oficiul protopresbiterial al Logojuului:

Dr Aurel Mihaescu, protopresbiter.

Nr. 1942 B ex 1936.

Acest concurs se aprobă pe lângă următoarele:

1. Sesiunea parohială nu este de 32 jug., ci de 40 jug. și rămâne în întregime în folosința preotului ales.
2. Alesul preot va avea să consimtă la o eventuală nouă arondare a parohiilor.

Caransebeș, din ședința Consiliului eparhial, ținută la 30 Martie 1936.

Episcopul diecezan:

† **VASILE** m. p.

2-3

* * *

Pentru îndeplinirea parohiei de *cl. I-a din Slatina-mică*, protopopiatul Caransebeșului, Consiliul parohial publică concurs cu termen de recurgere de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumente:

1. Una sesiune parohială constatătoare din 33 jug. 157 stj. □, după care alesul paroh va avea să suporte toate cheltuielile.

2. Birul uzitat, iar pentru stolă concurenții se pot interesa la epitropia parohială.

3. Casă parohială constatătoare din 4 camere.

Doritorii de-a ocupa acest post au să-și înainteze cererile de concurs instruate conform regulamentului pentru parohii, Prea On. oficiu protopresbiterial din Caransebeș, având a-se prezenta până înainte de alegeri cu 8 zile, cu prealabilă încuviințare a protopresbiterului în sf. biserică pentru a-și arăta dexteritatea în oratorie și cântare.

În lista de candidare vor fi luați numai concurenții cari vor prezenta binecuvântarea Prea Sf. Episcop Diecezan de a putea recurge la acest post.

Slatina-mică din ședința Consiliului parohial ținută la 19 Februarie 1936.

Toma Suru
secretar

Preot Gheorghe Biholu
președinte

În înțelegere cu mine *Andrei Ghidiu* protopresbiter, iconom stavrofor. 2-3

Judecătoria mixtă Caransebeș, secția c. f.

Nr. 2244/1935 c. f.

Publicațiune de licitație și condițiunile de licitație.

În cauza de executare pornită de următorii Gheorghe Popescu și Ana Dragu născ. Popescu contra urmăriților Anica Ion Anderca născ. Dragomir și cons. la cererea urmăritoarelor, Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională în baza art. 144, 146 și 147 art. 176 și 185 din legea LX. din 1881 asupra porțiunii urmăritei Anica Ion Anderca născ. Dragomir de sub B. 6 și 8 de 2/8 parte din imobilul înscris în c. f. a comunei Bol-

vașnița, din circumscripția judecătorei mixte Caransebeș coala Nr. 60 sub A+1 Nr. top. 1742 Grădină în Coasta Ungurului de 1081 st. p. a cărei preț de strigare va fi de 150 lei, fără atingerea dreptului de uzufruct viager întabulat asupra acestor porțiuni sub C. 9 în favoarea lui Nicolae Dragomir; asupra porțiunii susnumitei urmărite de sub B. 5, 7 și 9 de 5/8 parte din imobilul înscris în coala cf. Nr. 61 a comunei Bolvașnița sub A. I. 1-2 Nr. top. 274 casa No. 54 cu curte în Intravilan de 106 st. p. și No. top. 275 Grădină în Intravilan de 304 stp. a cărei preț de strigare va fi de 3750 lei; asupra porțiunii susnumitei urmărite de sub B. 4 și 6 de 2/4 din imobilele înscrise în cartea funduară Nr. 559 a comunei Bolvașnița sub A+1-3, Nr. top. 1906 Arătură în Dealul-mic de 1116 stp. a cărei preț de strigare va fi de 150 lei, Nr. top. 1963 arătură în Ogașul-Hânș de 694 stp. a cărei preț de strigare va fi de 75 lei, Nr. top. 2032/2 arătură în Satu Bătrân de 325 stp. a cărei preț de strigare va fi de 60 lei, fără atingerea dreptului de uzufruct viager întabulat în favoarea lui Nicolae Dragomir sub C. I; asupra porțiunii susnumitei urmărite de sub B. 5 și 8 de 2/8 parte din imobilul înscris în coala c. f. Nr. 549 a comunei Bolvașnița sub A+1 Nr. top. 2084/1 arătură în Satul Bătrân de 1089 stp. a cărei preț de strigare va fi de 150 lei, fără atingerea dreptului de uzufruct viager întabulat în favoarea lui Nicolae Dragomir sub C. I., asupra porțiunilor urmăriților George și Oprea Vornic (fii lui Florea) și a Paraschivei Sgăvârdia (fica lui Pavel) de sub B. 5, 6 și 7 de 3/6 parte din imobilele înscrise în coala c. f. Nr. 660 a comunei Vârciorova sub A. I. 1-4, Nr. top. 1313 arătură în Corhan de 995 stp. Nr. top. 1314 pășune în Corhan de 144 stp. Nr. top. 1315 fânați în Corhan de 1037 stp. și Nr. top. 1316 Grădină în Corhan de 1 jug. 849 stp. a cărei preț de strigare va fi 5250 lei; apoi asupra celui de sub A+1 Nr. top. 1488 fânați în Corhan de 1259 stp. a cărei preț de strigare va fi de 750 lei, fără atingerea dreptului de uzufruct viager întabulat în favoarea lui Iosif Florica Vornic sub C. 2 și 4 a lui Pavel Sgăvârdia de sub C. 7, asupra porțiunii susnumiților urmăriți de sub B. 7, 8 și 9 de 3/8 parte din imobilele înscrise în coala c. f. a comunei Vârciorova Nr. coalei 661 sub A. I. 1-2 Nr. top. 602 Grădină în Intravilan de 156 stp. Nr. top. 603 casa Nr. 202 cu curte în Intravilan de 82 stp. a cărei preț de strigare va fi 3750 lei, sub A. II. 1-4, Nr. top. 1208 fânați în Malița de 415 stp. Nr. top. 1209, arătură în Malița de 214 stp. 1247/1 fânați în Malița de 666 stp. și Nr. top. 1247/2 arătură în Malița de 1 jug. 888 stp. a cărei preț de strigare va fi de 3750 lei, asupra celui de sub A. III. 1-3, Nr. top. 1318 Grădină în Corhan de 627 stp. Nr. top. 1319, fânați în Corhan de 336 stp. și Nr. top. 1320 arătură în Corhan de 613 stp. a cărei preț de strigare va fi de 1500 lei și asupra celui de sub A+1 Nr. top. 1317 arătură în Corhan de 1 jug. 1034 stp. a cărei preț de strigare va fi de 1875 lei, fără atingerea dreptului de uzufruct viager întabulate sub C. 2 și 5 în favoarea lor Florica Vornic și Pavel Sgăvârdia, pentru incasarea creanței de 9270 Lei capital, spese de proces și de executare de 892 Lei fixate până acum, spese de 1100 Lei, fixate pentru cererea de licitație cu Nr. 1602, 1935 c. f., iar pentru cererea de față 700 lei.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunei, în ambele comune pe ziua de **9 Mai 1936 ora 10 a. m. în casa comunală a comunei Vârciorova, iar în**

casa comunală a comunei Bolvașnița la ora 3 p. m.

În baza art. 150 legea LX din 1881 condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Porțiunile de imobile supuse la licitație nu pot fi vândute cu preț mai mic decât prețurile arătate mai sus (art. 26 XLI 1908, art. 6 a legii din 10.VII. 1930).

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar și să semneze condițiunile de licitație (art. 147, 150, 170 legea LX din 1881, art. 21 XLI 1908).

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cei cari au oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ține seama de oferta sa și numai poate lua parte la licitațiune, care se va continua fără amânare.

Caransebeș, la 6 Noemvrie 1935.

Leo Pető jud. m. p. **I. Ioanoșu** aj. dir. c. f. m. p.

Pentru conformitate **I. Ioanoșu** aj. dir. c. f.

Brâne preoțești

dela cele mai renumite fabrici și cu prețuri convenabile de vânzare la **Librăria diecezană.**

Aviz pentru lucrări bisericesti.

Firma

Aurel Cotârlă

sculptor, Oravița, județul Caraș

execută tot felul de lucrări bisericesti precum: Iconostase, Tronuri, Strane, scaune, chivoturi, ripizi etc.

Pentru lucrări mari, ca Iconostase, etc. pot veni la fața locului pentru pregătirea planului și de vizului și a da toate informațiunile necesare.

Am lucrat la peste 150 biserici, lucru ce pot dovedi cu certificate de mulțumiri din partea acelor unde am lucrat. Premiat cu diplome și medalii de aur și argint dela expozițiile din București, Panciova, Lugoj, Sibiu.

4-25

Rog sprijinul binevoitor.

FABRICA (ATELIER) DE LUMINI

A EPARHIEI CARANSEBESULUI

În fabrica (atelier) de lumini, înființată de Consistoriul nostru eparhial, se află de vânzare lumini de ceară curată, în diferite mărimi și grosimi. Recomandăm credincioșilor noștri, ca să-și procure dela această fabrică luminele de ceară curată trebuincioase la diferitele acte religioase: cununii, prasnice, pomene, cazuri de moarte, părăstase, după cum se și cere aceasta de tradiția și cultul bisericii noastre dreptmăritoare.

Luminele se pot procura direct sau dela și prin epitropiile parohiale la

Librăria Diecezană Caransebeș
cu grosul și cu bucata.